

1893-2006

Gyülekezeti Hírmondó

2006. Karácsony

2. évf. 4. szám

Igei köszöntő

Az első Karácsony minden történése mögött ott van Isten irántunk való nagy szeretete és hatalma. Milyen nehéz a hatalmat szeretettel tölteni és megélni, de Isten így munkálkodott Mária és József életében, hogy elfogadják a mennyei döntést.

A maga nyelvükön szólítva meg, indította ezer kilométeres útra a napkeleti csillagászokat, akik a „hivatalosok” tudatlansága ellenére Betlehembe, Jézusig értek.

Egyszerű pásztoembereket tett tanúvá és küldötté, mert szeretete és hatalma igazgatta a karácsonyi eseményeket.

Istenben nincs sem változás, sem változásnak árnyéka, sem szeretete, sem hatalma nem kevesebbedett meg. Nagy szeretetével mozdul felénk, hogy mozdíthasson a Krisztus felé, akiben átélhetjük az értünk is történt karácsonyi csodát, Isten hatalmát, aki „lehajtotta az eget és leszállt.”

Áldás, békesség az Olvasónak!

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.

... Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra régi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk
rendületlen,

S ne csak így decemberben.

1902

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Sántha Kata, Modok Andor Levente, Dósa Bence Tamás, Kósa Zsolt Nándor, Kósa Márk Emmánuel, Fehérvári Bence, Fehérvári Noémi, Krámer Dávid, Nemes Zsuzsanna, Vass Botond Gergely, Nyáry Gergely, Balczó András, Sitkei Krisztina, Berner Máté, Weber Alexandra, Csizmadi András, Csizmadi Ádám, Csizmadi Boglárka, Csizmadi Gyöngyike

Házasságukat megáldatták:

Takács Sándor és Dr. Rácz Lotti, Rozsnyai Béla és Czírók Juszina, Dányi Elemér és Dányi Mária

Eltemettük:

Pásztor Józsefné, Kovács Attiláné, Simon Mihály, özv. Kiss Ernőné, Kissné Zelizi Sarolta, Nika Jánosné, Molnár István, Varga Lajosné, Várdai János, Herka András

Nyári táboraink

Elmúlt Hírmondónkban már jeleztük, hogy a nyári gyülekezeti táborokról született beszámolókat több számban jelentetjük meg. Íme, most két újabb táborozó írását közöljük.

Nagyifi tábor

Az idei évben a Pesterzsébet-Központi Református gyülekezet ifije ismét Dömsödön tölthette csendesétét, július 17-i kezdettel. Már az első nap esti alkalmán szembesültünk azzal, hogy ez a hét különbözni fog az eddigiektől. Az evangelizációk helyett, olyan alkalmakon vehettünk részt, ifj. Takaró Tamás vezetésével, melynek témája a közösség volt. A mi közösségünk. Olyan problémákról esett szó, amelyeket magunktól nem érzékeltünk. A szerda

esti alkalom után egy komoly és rendkívül hasznos beszélgetésre került sor, amely mérföldkő lehet közösségünk életében.

Napjaink áhítattal indultak, amit a reggeli követett. Naposaink szorgoskodása után előadásra ülhattünk be, melyet énektanulás előzött meg. Ismét neves előadók szolgáltak nálunk (dr. Nagy István, dr. Kaszó Gyula, Takaró Károly, Kiss László, dr. Hegedűs Loránt). Ebben az esztendőben a keresztyén ember párválasztásának kérdéseiről, problémáiról, feltételeiről hallottunk. A nagyszerű előadásokat kisebb csoportokban beszéljük át, melyekben esetenként az előadó is tiszteletét tette. Ebédjeinket hangulatos étteremben fogyasztottuk el. Délután tetszés szerint tölthettük szabadidőnket: ping-pong, tollas, strand, evezés, szieszta és meg ne feledkezzünk a kiadós beszélgetésekről. Estéinket éjszakába nyúló társasozással, zenéléssel, beszélgetéssel töltöttük el. A csütörtöki alkalmat egy nagyszerű irodalmi est váltotta fel, melyet Takaró Mihály tartott. Szombati napunk rendhagyó volt. Vendégül láttuk a gyülekezet házaspárjait egy általunk készített ebédre. Az előadást dr. Hegedűs Loránt püspök tartotta és velünk maradt ebédre is. A tábor utolsó estéje a már hagyománynak számító tábortúzzel és morzsaszedegetéssel zárult. Egymást követően mindenki elmondta személyes élményeit. A vasárnapi istentiszteletet követően lelkileg feltöltődve, szellemileg megújulva térhettünk vissza hétköznapi életünkbe.

Kasztovszky Marcell, Dálnoki Hajnalka

Kiskunlacháza

Június 26-án kezdődött el a kisifi tábor, ifj. Takaró Tamás vezetésével.

A hét témáját olyan könyvek és az azokból készített filmek adták, amelyek napjainkban készültek és egy sajátos, káros gondolkozási irányzatot hordoznak

magukban. (pl. Da Vinci – kód). Ezeket a filmeket később a Biblia fényében vizsgáltuk. Volt amikor vallási elemeket, párhuzamokat kerestünk (pl. Mátrix című film), máskor a fent említett Dan Brown könyvéről szóló előadásban arról hallhattunk, hogy az író hamis forrásból merített és tévtanításait el kell vetnünk. Hallottunk még A gyűrűk ura, a Star Wars és a Harry Potter című filmekről.

A reggeli áhítatokat Martsa Miklós, Mező Annamária és Fehérné Takaró Réka tartották melyeken a napi ige felolvasására és értelmezésére került sor. Esti áhítatainkon ifj. Takaró Tamás szolgált, melyeken József történetét vettük végig a hét estéin.

Szabadidőnket társasjátékokkal, zenéléssel, focizással, sétával, íjazással és beszélgetéssel töltöttük.

Utolsó esténken táborúzz mellett énekeltünk és beszéltünk a táborról, a közös és személyes élményeinkről. Sokan elmondhattuk, hogy a táborban hallott előadások, áhítatok és beszélgetések során előrébb jutottunk a hitünkben.

Szép élményekkel érkezünk haza Kiskunlacházáról.

Brandenburg Ádám, Csobán Nóra

Pesterzsébeti esték

A pesterzsébeti esték három rendezvénye zajlott le legutóbbi számunk megjelenése óta.

Október 29-én énekkarunk adott hangversenyt, amelyen a barokk zene remekműveit énekelték. Vendégek is felléptek velük, Kémenczy Antal orgonaművész és Egri Sándor operaénekes személyében. Akik jelen lehettek ezen az estén, felemelő élménynek voltak a részesei.

November 24-én egy immáron országosan is sikeres irodalmi estét láthattunk, „Csak egy éjszakára”

címmel. Ebben a műsorban Takaró Mihály, mint „a kor tanúja” olyan írók és költők remekműveiből válogatott, akik méltatlanul háttérbe vannak szorítva napjaink hivatalos irodalmi kánonjában. Gyóni Gézától Nyíró Józsefíg szóltak a versek és prózai részletek, Oberfrank Pál, Juhász Róza és Gados Béla színművészek előadásában.

December 17-én pedig énekkarunk hagyományos karácsonyi koncertjére került sor, mondhatnánk, hogy a már megszokott színvonalon, ugyancsak Kémenczy Antal és Egri Sándor közreműködésével.

Az énekkar karácsonyi hangversenye 1.

A Presbitérium

Juhász Péter

1946-ban születtem Budapesten. Gyermekkoromat a Svábhegyen töltöttem, (akkor még olyan volt, mint egy kedves, élhető falu) és az ottani gyülekezetben néhai nagytiszteletű Mirtse Árpád gyermek istentiszteletein nevelkedtem. Konfirmációs fogadalmat már Pasaréten Joó Sándor áldásával tettem. Az ottani konfirmációra való felkészülés egy éve meg is határozta a hithez, Istenhez való tartozásomat.

1971-ben kötöttünk házasságot Somogyváry Erzsébettel, (Ő törzsgyökeres erzsébeti) házasságunkból két fiú Balázs és Dániel született. 1975-ben költöztünk Pesterzsébetre. Az akkori ismeretségeink

kapcsán a Szabó-telepi gyülekezethez kerültünk. A fiuk még ott konfirmáltak, de 1990-ben ott lelkészváltás volt, és akkor ide, haza találtunk! Azóta minden ehhez a gyülekezethez köt bennünket. 1992-ben választottak először presbiternek, és 1996 óta a gyülekezet jegyzője is vagyok. Itt esküdtek a fiaim, itt lettek keresztelve az unokáim, és innen vannak a barátaim.

Ettől az évtől már nyugdíjas vagyok. 38 évig a Magyar Telecom-nál (és elődjeinél), nagysebességű optikai távközlési rendszerek fejlesztésével és üzemeltetésével foglalkoztam. Igyekszem a megnőtt szabad időt a gyülekezet javára is fordítani. Nagy örömmel megyek (idén már harmadszorra voltam) a nagy ifikkal a dömsödi nyári táborba, ahol a tábor vezetők napi munkáját igyekszem segíteni. Szeretem a mozgást, (sífutás a kedvencem) szeretek olvasni, a barátokkal együtt lenni.

Az, hogy megadatott nekem, hogy egy-egy vasárnapi istentiszteleten feleségemmel, fiaimmal, menyeeimmal, unokáimmal és barátaimmal itt együtt lehetek, ott állhatok a kijáratnál és tarthatom a perselyt, tudom, hogy az csak Kegyelem lehet.

Nagy Lajos

1957-ben születtem Tégláson, ott keresztelkedtem és konfirmáltam 1969-ben.

A gyermekeim óvodai hitoktatója Brandenburgné Ildikó volt, ő hívott és ismertetett meg a gyülekezettel, ahova azóta is járunk.

Két fiú gyermekünk van, akik előbb a kispesti Karácsony Sándor református iskolába jártak, jelenleg pedig a Lónyay református gimnázium tanulói.

Feleségem évek óta részt vesz a gyerek hittantábor munkájában, ahol kézműves foglalkozásokat tart a gyermekeknek.

Foglalkozásomat tekintve vállalkozó vagyok.

Jelenleg kertépítéssel és fuvarozással foglalkozom.

Nagy megtiszteltetésnek vettem, hogy Takaró Tamás nagytiszteletű úr felkért pópresbiternek majd presbiternek választottak.

Áldás, békesség

Albrecht Dürer: A három királyok imádása

Karácsony

Miről is szólhatnánk másról, mint a Karácsonyról, ha aktualitásokra szeretnénk felhívni a figyelmet? Néhány karácsonyi alkotással, híres és névtelen szerzők műveivel kívánunk gyülekezetünk minden kedves tagjának Istentől gazdagon megáldott, szép ünnepet!

Reményik Sándor: János evangéliuma Ravasz Lászlónak

Összehajolnak Máté, Márk, Lukács,
És összedugják tündöklő fejük
Bölcső körül, mint a háromkirályok,
Rájok a Gyermek glóriája süt.
A gyermeké, ki rejtelmesen bár

S természetfölöttire fogantatott:
De fogantatott mégis, született
S emberi lényként, tehetetlenül,
Babusgatásra várón ott piheg.
A gyermek, a nő örök anya-álma,
Szív-alatti sötétből kicsírázott

Rongyba, pólyába s egy istálló-lámpa
Sugárkörébe. Bús állati pára
Lebeg körötte: a föld gőz-köre.
A dicsfény e bús köddel küszködik.
Angyal-ének, csillagfény, pásztorok
S induló végtelen karácsonyok,
Vad világban végtelen örömök
Lobognak, zengnek -- mégis köd a köd.
S mindez olyan nyomorún emberi
S még az angyalok Jóakarata,
Még az is emberi és mostoha.

De János messze áll és egyedül.
Nem tud gyermekről és nem tud
anyáról,
Nem születésről, nem fogantatásról,
Csillag, csecsemő, angyalok kara,
Jászol, jászol-szag, - József, Mária,
Rongy és pólya, királyok, pásztorok,
Induló végtelen karácsonyok:
Nem érdeklik - vagy mint rostán a szem
Kihull az ő külön történetéből,
Kihull mindez, és mindez idegen,
Apró, földízű, emberi dolog.
Nagyobb, nagyobb, ó nagyobb a Titok!

János, evangélista, negyedik
Külön áll, világvégén valahol,
Vagy világ-kezdétén, vad szikla-
völgyben
S a fénytelen örvény fölé hajol.
És megfeszül a lénye, mint az új,
Feszül némán a mélységek fölé,
Míg lényéből a szikla-szó kipattan
S körülrobajlik a zord katlanokban
Visszhangosan, eget-földet-verőn,
Hogy megrendül a Mindenség szíve:

Kezdetben vala az Ige.
S az Ige testté lőn.
1939

Az énekkar karácsonyi hangversenye 2.

Az alábbi írást a manapság oly népszerű csatornán, e-mailben kaptam. Sajnos, nem tudom, ki lehet s a szerzője, de úgy érzem, mindenképp ide kívánczok:

János 3:16

Chicago városban egy hideg, sötét éjszakán beállt egy nagy hóvihár. Egy kisfiú újságot árult a sarkon, az emberek közül néhányan bent, páran kint voltak a hidegben. A kisfiú annyira fázott, hogy meg sem próbált több újságot eladni.

Odament egy rendőrhöz és megkérdezte: „Uram, meg tudná mondani, hogy egy szegény fiú hol találhat meleg helyet, ahol éjszaka elalhat? Tudja, egy dobozban alszom a sarok után mindjárt lefelé a sikátorban, és ez elég hideg lesz számomra. Legyen olyan kedves, segítsen egy meleg helyet találnom éjszakára.”

A rendőr végignézte a kisfiút és ezt mondta: „Menj lefelé az utcában addig a nagy fehér házig és kopogtass be. Amikor ajtót nyitnak, te csak mondd azt, hogy János 3:16 és be fognak engedni.” A kisfiú megtette. Felment a lépcsőn, kopogott az ajtón és egy hölgy válaszolt.

A kisfiú felnézett és ezt mondta: „János 3:16”. A hölgy ezt mondta: „Gyere be fiam.” Bevezette őt és leültette egy megrepedt aljú hintaszékbe a hatalmas régi öreg tűzhely előtt és ő kiment. A fiú ott ült egy rövid ideig és gondolkodott:

János 3:16... Én ezt nem értem, de ez biztosan felmelegít egy átfagyott fiút.

Később visszajött a hölgy és megkérdezte: „Éhes vagy?”. A fiú felelt: „Hát, csak egy kicsit. Jó pár napja nem ettem és találgattam, meddig bírom még valamicske étel nélkül.” A hölgy bevezette őt a konyhába és leültette egy csodálatosabbnál csodálatosabb ételekkel megrakott asztalhoz. A kisfiú csak evett és evett addig, amíg nem bírta tovább. Akkor ezt gondolta magában: János 3:16... Haver, én ezt nem értem, de egy éhes fiút jóllakottá tesz.

A hölgy ezután felvezette őt a lépcsőn a fürdőszobába egy hatalmas fürdőkádhoz tele meleg vízzel. A kisfiú ott maradt és áztatta magát egy ideig. Amíg ezt tette, elgondolkodott: János 3:16... Ezt én nem értem, de egy piszkos fiúból tisztát varázsol. Az az igazság, hogy úgy igazán, még soha nem fürödtem egész életemben. Az egyetlen fürdöm az volt, amikor odaálltam a nagy öreg tűzcsap elé, amikor az kitört.

A hölgy bejött és kivitte őt. Bevezette egy szobába, lefektette egy nagy régi puha ágyba, betakarta a nyakáig, jóéjt pusztit adott neki és eloltotta a lámpát. Amíg ott feküdt a sötétben és kinézett az ablakon a lehulló hópelyhekre azon a hideg éjszakán, ezt gondolta magában: János 3:16... Ezt én nem értem, de egy fáradt fiút kipihentté tesz.

A következő reggel a hölgy visszajött és újra levitte a kisfiút ahhoz a nagy asztalhoz, tele enniivalóval.

Miután evett, visszavitte ahhoz a nagy, öreg repedt aljú hintaszékhez a tűzhely előtt és felemelte a nagy, öreg Bibliát. A hölgy leült a kisfiú elé és belenézett fiatal arcába.

„Érted a János 3:16-ot?” kérdezte szelíden. A kisfiú felelt: „Nem hölgyem, nem értem. Első alkalommal akkor hallottam, amikor a rendőr mondta, hogy ezt mondjam.” A hölgy kinyitotta a Bibliát a János 3:16-nál és elkezdett

neki Jézusról beszélni. Ott, a nagy, öreg tűzhely előtt a kisfiú átadta a szívét és életét az Úr Jézusnak. A kisfiú ott ült és gondolkodott: János 3:16... Ezt nem értem, de egy elveszett fiút megmentette tesz.

Tudod... bevallom, hogy nem értem, Isten hogyan akarhatta elküldeni az Ő Fiát, hogy meghaljon értem és Jézus hogyan egyezhetett bele, hogy megtegyen egy ilyen dolgot. Nem értem az Atya és az összes angyal gyötrelmét a mennyben, amint látták Jézust szenvedni és meghalni. Nem értem azt a nagyfokú szeretetet IRÁNTAM, ami Jézust a kereszten tartotta a haláláig. Én nem értem ezt, de egy életet teljes értékűvé tesz.

János 3: 16

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Kitekintő

*Évfordulók 2006. december 11-től
2007. március 31-ig*

December 11.

1941 (65 éve történt)

■ Németország és Olaszország hadat üzent az Amerikai Egyesült Államoknak.

December 12.

1476 (530 éve történt)

■ Aragóniai Beatrixot magyar királynévá koronázták Székesfehérvárott.

Aragóniai Beatrix

December 14.

1921 (85 éve történt)

■ A Hűség napja Magyarországon. Sopronban és környékén népszavazásom döntenek az ott lakók arról, hogy továbbra is Magyarországhoz akarnak tartozni.

December 16.

1526 (480 éve történt)

■ I. Ferdinánd ausztriai főherceg személyében a Habsburg-dinasztia jutott uralomra Magyarországon, mivel II. Lajos király (1516-1526) életét vesztette

a mohácsi csatában, vele kihalt a Jagellók magyar-cseh ága.

December 17.

1551 (455 éve történt)

■ Alvinci kastélyában saját titkára meggyilkolta a 69 éves Fráter György (eredeti nevén: Utiesenic, Martinuzzi) erdélyi kormányzót

December 27.

1571 (435 éve történt)

■ Weil der Stadtban megszületett Johannes Kepler német csillagász, aki meghatározta az égitestek fénysugarának törését áthaladva az atmoszférán, valamint az égitestek mozgásának törvényeit

Január 1.

1557 (450 éve történt)

■ Klausenburgban megszületett Bocskai István erdélyi fejedelem.

Január 6.

1412 (595 éve történt)

■ Megszületett a francia Jeanne D'Arc, a mártírhalált halt harcos parasztlány.

Február 8.

1587 (420 éve történt)

■ Stuart Máriát, az 1568 óta angol fogságban élő korábbi skót királynőt kivégezték a Fotheringhay kastélyban. A halálos ítéletet I. Erzsébet királynő csak habozva írta alá.

Február 14.

1807 (200 éve történt)

■ Pozsonyban megszületett Batthyány Lajos gróf, Magyarország első miniszterelnöke.

Február 17.

1957 (50 éve történt)

■ Újra megnyitották a Szuezi csatornát.

Február 27.

272 (1735 éve történt)

Megszületett Nagy Konstantin római császár, aki államvallássá tette a kereszténységet

Február 28.

1832 (175 éve történt)

Megalakult a Budapesti Hídegylet gróf Széchenyi István kezdeményezésére, feladata a Lánchíd felépítésének támogatása volt.

Március 9.

1892 (115 éve történt)

Adán megszületett Rákosi Mátyás (eredeti nevén: Rosenfeld), a "bölcsvézér", aki 1952-53-ban - pártfőtitkársága mellett - a minisztertanács elnöke volt.

Március 10.

1852 (155 éve történt)

Amerikában kiadták az első papírpénzeket, 5, 10, 20, 50, 100, 500 és 1000 dolláros címletekben.

Március 16.

1457 (550 éve történt)

V. (Utószülött) László magyar király lefejeztette a 24 éves Hunyadi Lászlót, Nándorfehérvár főkapitányát, a törökverő Hunyadi János fiát.

Március 22.

1457 (550 éve történt)

Megjelent az első nyomtatott könyv, a Gutenberg-Biblia

Március 25.

1957 (50 éve történt)

Megalakult az európai Közös Piac intézménye.

Március 27.

1472 (535 éve történt)

Meghalt Janus Pannonius (eredeti nevén: Csezmiczei János) humanista, latin nyelven alkotó költő, a magyar világi líra első jelentős képviselője.

Március 28.

1592 (415 éve történt)

A dél-morvaországi Nivnicében megszületett Jan Amos Komenský (Comenius) cseh teológus, aki a modern pedagógia megalapítója volt, és egy ideig Magyarországon, a sárospataki kollégiumban is tevékenykedett.

Comenius

Március 29.

1867 (140 éve történt)

A magyar országgyűlés kamarái elfogadták a közösügyi javaslatot, amivel lerakták a dualizmus, a kétközpontú birodalom alapjait.

Március 31.

1387 (620 éve történt)

Székesfehérvárott magyar királlyá koronázták Zsigmondot, a Luxemburg-ház tagját.

„A jászoltól a kereszttig” - az énekkar karácsonyi hangversenye 3.

Wass Albert: Karácsonyi versek II.

Elindul újra a mese!
Fényt porzik gyémánt szekere!
Minden csillag egy kereke!
Ezeregy angyal száll vele!
Jön, emberek, jön, jön az égből
Isten szekerén a mese!

Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogy emberek lehessetek!

Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!

Olyan jó néha angyalt lesni
s angyalt lesve a csillagok közt
Isten szekerét megkeresni.
Ünneplőben elébe menni,
mesék tavában megferedni
s mesék tavában mélyen, mélyen
ezt a világot elfeledni.

Mert rút a világ, fekete.
Vak gyűlölettől fekete.
Vak, mint az emberek szeme:

az égig sem látnak vele.
Pedig az égből lefele
porzik már Isten szekere!

Minden csillag egy kereke,
ezeregy angyal száll vele,
az Isten maga száll vele
és csillagtükröt nyújt felénk,
mesetükröt, a keze.

Szent tükrébe végre egyszer
Pillantsatok tiszta szemmel,
tiszta szemmel, Istenszemmel
milyen szép is minden ember!
Minden ember szépségtenger
s mint a tenger csillagszemmel
telve vagytok szeretettel...!

Tagadjátok...? Restellitek...?
Elfordulnak fejeitek...?
Megvakultak szemeitek...?
Szépségteket, jóságtokat
nem érzitek, nem hiszitek...?
Csillaggyertyák fénye mellett
Isten elé nem vizitek...?

Akkor bizony rútak vagytok,
szegények és vakok vagytok,
ha szépek lenni nem akartok.
De még így is, szegényen is,
rútan, vakon, mégis, mégis
Isten gyermekei vagytok!

Rátok süti fényes szemét,
elindítja fényszekerét,
jó emberek játékszerét.
Milyen kár, hogy áldó kezét
nem érzitek, nem nézitek
s nem hiszitek már a mesét.

A rút világnak gondja van,
minden embernek gondja van,
a sok angyalnak mind gondja van
s az Istennek is gondja van,
mert mindenekre gondja van.
S így múlik el a szép s a jó
az ember mellől, nyomtalan.

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2006. 06. 18.

Takaró Tamás, esperes

Pesterzsébet, 2005-12-25

Takaró Tamás, esperes

**CSENBEN, ÉBEREN,
MOZDULVA, KRISZTUSIG ÉRVE**
Lekció: Lukács 2, 1-17

„És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék. (...) Mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, kiki a maga városába. Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek neveztetik, mivelhogy a Dávid házából és háznépe közül való volt; Hogy beirattassék Máriával, a ki néki jegyeztetett feleségül és várandós vala. És lőn, hogy mikor ott valának, betelének az ő szülésének napjai. És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nékik helyök a vendégfogadó háznál. Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn

a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett. És ímé az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének. És monda az angyal nékik: Ne féljetek, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, a kik az Istent dicsérik és ezt mondják vala: Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat! És lőn, hogy mikor elmentek az angyalok ő tőlök a mennybe, mondának a pásztoemberek egymásnak: Menjünk el mind Bethlehemig, és lássuk meg e dolgot, a melyet az Úr megjelentett nékünk. Elmenének azért sietséggel, és megtalálák Máriát és Józsefet, és a kis gyermeket, ki a jászolban fekszik vala. És ezt látván, elhirdeték, a mi nékik a gyermek felől mondatott vala.”

Alapige: Lukács 2, 8-11

„Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett. És ímé az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének. És monda az angyal nékik: Ne féljetek, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen: Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”

Azzal a boldog személyes vallomással kezdem karácsonyi igehirdetésemet, hogy: jó dolog keresztyény embernek lenni! Kiváltságos, rendkívüli, nagyszerű dolog keresztyény embernek lenni! Függetlenül

attól hogy a világ amelyikben élünk, hogy gondol ránk, vagy mi a véleménye rólunk, irigylésre méltó dolog keresztyény embernek lenni. És hogy csak egyetlen egy példát, - amelyik éppen aktuális a Karácsony kapcsán - hozzak elétek, és magyarázom az állításomat: gondoljátok csak el, hogy milyen szegényesen ünnepli a Karácsonyt az, akinek a Karácsonyából annak lényege hiányzik. És ez Jézus, a Krisztus. Az is ünnepel ma valamit, jó szívvel, jó lélekkel, jó szándékkal, jó akarattal, sok mindenben igyekezve hogy ezt az ünnepet széppé tegye. De akinek nincs Jézusa Karácsonykor se, gondoljátok el, milyen szegény! Mennyivel kevesebb a Karácsonya, mint egy hívő embernek, mint egy keresztyény embernek! Mennyivel kevesebb a Karácsony gyülekezet nélkül, templom nélkül, áhítat nélkül, Isten ígéje nélkül, énekszó nélkül, imádság nélkül, úrvacsora nélkül! Mert kedves testvérek ünnepelni az év minden napján lehet! Egymást megajándékozni az év minden napján lehet! Vajon aki most a maga módján ünnepel, és jó szándékkal ajándékozik, nem teheti meg az év bármelyik napján ugyanezt? Ehhez nem kell Karácsony! Nagyon jó dolog, kiváltságosan jó dolog keresztyény embernek lenni! És keresztyény ember módján ünnepelni! Ma szeretnék a fölolvastott ige alapján majd azokról a többletekről beszélni, amivel több egy Karácsony annak aki keresztyény ember, hívő ember és úgy ünnepel. Elgondolkoztató kedves testvérek, hogy mindaz a többlet aminek a leglényege Jézus érkezése, először olyan embereknek jelentetett ki mint amilyenek mi is vagyunk, egyszerű embereknek. Sőt, lenézett embereknek. A pásztoemberek, akiknek először hirdetteik meg a karácsonyi örömhír Jézus születéséről, olyan emberek voltak akik bíróság előtt nem tanúskodhattak,

mert nem tudták betartani koruk tisztálkodási törvényeit. Olyan emberek voltak akiket lenéztek, nem sokba vettek, és mégis látjátok az Istennek tetszett hogy nekik mondja el először a nagy örömhírt, hogy Jézus, a várva várt Krisztus megérkezett. Ugye milyen csodálatos? Olyanoknak hirdette meg Isten először, mint ti vagytok és én vagyok. Egyszerű embereknek. Nem a császár palotájában hangzik fel először, nem a zsidó főpapok tanácsában hangzik fel először, hanem kint a mezőn egyszerű pásztoemberek között. Lássuk mi volt az a több, az a többlet aminek eredménye, hogy ők hallották meg először a karácsonyi evangéliumot!

Kedves testvérek! Az első többlet az volt, hogy abban a nagy felfordulásban, hangzavarban és összeviesszaságban ami akkor éppen jellemezte az egész nagy Római Birodalmat, abban a hangzavarban tudtak csendben lenni. Ez a Karácsony keresztyén emberek számára való első többlete. Hangzavarban csendben lenni. Iszonyatos zűrzavar volt akkor a Római Birodalomban, ahogy olvastam is az ígét Augustus császár kiadta a parancsolatot, hogy írják össze – gondoljátok el, akik valamennyire emlékeztek még a történelmi tanulmányaitokból milyen hatalmas volt az a Római Birodalom – írják össze az összes lakóját. Az összeírás törvénye úgy szólt hogy mindenkinek oda kellett mennie az összeírásra, ahol megszületett, függetlenül attól hogy éppen hol élt. Képzeljétek el! Mindenkinek el kellett indulnia haza, oda ahol megszületett! Gyalog, szekéren, tevéen, öszvéren, kinek mi jutott. Az egész nagy Római Birodalom fel volt bolydulva. Mindenki igyekezett haza. Akinek még megvolt a szülői háza az oda húzódott haza, akinek nem, annak valahova be kellett kéredzkednie. Gondoljátok el, hogy az utakon micsoda lökdösődés, tülekedés, felfordulás, mennyi zaj! Hiányzott nagyon a csend ezen a napon! Úgy, mint ahogy

sajnos alapvetően hiányzik a mi életünkben is a csend. Mert a mi életünk is teli van tülekedéssel, veszekedéssel, lökdösődéssel, vagy éppen éljük a magányos hangzavarunkat a televízió előtt napi több órán át! Hiányzik a csend! Márpedig kedves testvérek Isten ma is, mint azon a betlehemi éjszakán, a csendben szólal meg. Ahol nincs csend, ott Isten nem beszél. A Karácsony első keresztény többlete az, hogy ezek a pásztorok abban a nagy felfordulásban, nagy hangzavarban csendben tudtak lenni. Jézusról olvassuk egy régi próféciában hogy ő nem kiált, és nem lármáz, és az utcán nem hallatja szavát. Az Isten - akármilyen lesz is a világ - soha nem fog versenyre kelni a legkülönbözőbb hangkeltőkkel. Soha nem fog versenyre kelni! Isten nem fog kiabálni, és nem fog túlkiáltani semmit, hogy meghalljuk a szavát. Semmit. Az ő szava, a Biblia szerint, mindig halk és szelíd szó. És aki tényleg akar találkozni az Istennel, aki valóban kíváncsi az Isten beszédére, annak ahhoz csendben kell lenni. Akármilyen zajos is a világ körülöttünk, akármilyen is túl hangos bennünk, akár mi vagyunk túl harsány emberek, ha Isten szavát szeretnénk meghallani, ahhoz csendben kell lenni. Milyen jó hogy itt vagy! Milyen jó hogy kiléphettél az otthoni sokféle hangzavarból, és most csendben itt ülsz Isten előtt! Megvan az első karácsonyi többleted, hogy csendben Isten előtt ülsz. Nagyon jó.

A második ajándék és többlet az, hogy miközben mindenki aludt, ezek a pásztorok éberek voltak és őrizték a rájuk bízottakat. A második üzenet így hangzik: alvók között éberem. Az első ez volt: hangzavarban csendben. A második így hangzik: alvók között éberem. Igen a nyáját éjjel is őrizni kellett, mert éjjel is volt veszedelem amely rá támadhatott, ezért be volt osztva a pásztorok között, hogy valaki

mindig éberem volt. Kedves testvérek én úgy érzékeltem, hogy nagyon komoly össznépi, osztársadalmi, felelősségünket érintő üzenet van ebben: az örökösben, az éberlétben. Mert a Biblia szerint ebben a világban folytatódik, folyamatosan zajlik egy nagy lelki altatás. És ellentétben mindennel, azt mondja Isten igéje, a világ nem világosodik, hanem sötétedik. És az emberek nem éberek lesznek, hanem sokkal inkább álomba szenderülnek, lelki értelemben. Nem véletlenül, sajnos így kell hogy mondjam, nem véletlenül folyik nagyon tudatos harc minden természetes közösség ellen! Mert ezek a közösségek; mint a család, a házasság, egy faluközössége, nemzet, segítik az éberem maradáást. Ezért folyamatos támadásnak vannak kitéve! Ezek a közösségek segítik a felelősségünk táplálását. Ezek a közösségek segítenek abban is, hogy egyáltalán gondolkozzunk, hogy ne csak elfogadók legyünk, lelki és szellemi értelemben is. Ne csak egyszerű fogyasztói társadalom legyünk, akik mindent megeszünk, mindent beveszünk, mindent elfogadunk, hanem gondolkozzunk! Egy zenés darabnak, sokak által ismert mondata ez: „Ha senki nincs ki elringasson, ringasd el magad!” És ringatnak is bennünket, meg ringatjuk magunkat is lelki álomba. Ezekről az egyszerű pásztoemberektől megtanulhatjuk, hogy milyen fontos az éberem lét. Éberem lenni alvók között, lelki értelemben. Ezek helyett a természetes közösségek helyett, nekünk működősségeket kínálnak, virtuális kapcsolatokat, igazi emberi kapcsolatok helyett, múltfelejtést, gyökértelenedést, nemzetietlenedést, hogy leszokjunk a kritikus és az önkritikus gondolkodásról. Szörnyű következményei vannak! És azért is mindent elkövet a mi nagy ellenségünk, hogy rá ne ébredjünk a valós állapotunkra, ahol lelkileg tartunk, hogy meg ne halljuk a Karácsony evangéliumát, hogy „született a Megtartó”, nem kell mindennek úgy

maradnia elrontott, vagy megromlott életünkben ahogy van! Született a Megváltó, az Üdvözítő! A mi ellenségünk, - Isten igéje szerint - mindent elkövet azért, hogy lehetőleg ne jussunk ige és gyülekezet közösségébe és közelségébe. Gondold csak végig te magad is, aki itt örülsz, ünnepsz velünk, hányszor szántad oda magad hogy jössz, és nem sikerült, és mindig olyan igazán emberi dolog tartott vissza. Hogy nehogy ige közelbe, gyülekezet közelbe, Isten közelbe juss! Pedig drága szerettem, nekünk mindannyiunknak küldetésünk van! Vigyázni józanul ott, ahol alszanak az emberek. Ébren lenni ott, ahol lelkileg alszanak az emberek és így mindenre rávehetők. Meg annak az ellenkezőjére is! Mindannyiunk közös, szent feladata őrizni azt, amit Isten ránk bízott, őrizni azokat akikért felelősek vagyunk, a társunkért, a gyerekünkért, az unokánkért, őrizni Isten teremtési rendjét minden aberráció közepette is. Őrizni ezt a gyönyörű nyelvünket, a beszédet, amelyet javarészt már arra használnak, hogy az igazságot elfedjék, hogy az igazságot ne mondják ki vele és általa. Őrizni a hitünket éberén, őrizni ezt a gyülekezetet és őrizni az állandó sunyi támadásoknak kitett egyházat. Őrizni éberén! Alvók közt éberén. Isten igéje azt mondja, ahogy megyünk a végidők felé egyre többen lesznek akik lelkileg elringathatók lesznek és ringatják egymást lelki halálba, álomba. Legyen minden hívő, keresztény ember vigíliás, ébren lévő, ébresztő, az életet és az élet értékeit őrző Isten gyermeke! Amikor az Úr Jézus visszajön, - a Szentírás szerint - akkorra a világ egészen besötétedik, megéri a végső ítéletre és akkor Jézus szertejár és hitet keres, pásztortüzeket. Tűz mellett talál, vagy alva? Éberén vagy alva? Karácsonyi többletünk, keresztény többletünk hogy az alvók közt is lehet éberén maradni, vigyázni a ránk

bízottakat, mint az első betlehemi éjszakán tették a pásztorok. Aztán az ébren lévők ajándéka az testvérek, hogy ők hallják meg az örömhírt. Nem más, hanem az ilyen ébren lévők. Az alvók nem! Őket keresik fel az angyalok és mondják el Isten üzenetét az ébren lévőknek. És egyszer csak az a betlehemi mező templommá lesz! Mert ahol Isten beszél és én dicsőítem őt ott templom van és ott gyülekezet van. És ahol Isten megszólal és találkozhat egy bűnös szívvel, ott felragyog Isten dicsősége mint a betlehemi éjszakában! És beragyog mindent! Amikor valaki hitre jut, ez történik vele! Egyszer csak világosság támad benne és körülötte! Egyszer csak megérti hogy ki vagyok én, és kicsoda az én csodálatos Uram és Istenem! „Született néktek ma a Megtartó” - mondta az angyal. Minden szó fontos. És most nekünk fontos. Azt jelenti: született nekem, ma a megtartó. Ma összeköthetem a megtartómmal az életemet. Ne hagyd ki, ne mulaszd el!

Aztán a hírre, hogy Jézus megszületett, ezek a pásztorok meg is mozdultak. És mert megmozdultak, eljutottak Jézusig. Kedves testvérek! Nem volt könnyű nekik sem meghallani azt az evangéliumot, mint ahogy senkinek! Amikor meghalljuk a Karácsony történetét, vagy a Szentírás bármely történetét, bizonyára egyként vagyunk vele, mint a pásztorok, hogy hisszük is meg nem is. Vagy úgy van, vagy nem. Vagy igaz, vagy nem igaz. Ezek a pásztorok azért is példák a mi számunkra, mert ők eldöntötték, hogy meggyőződnek róla. Kedves testvérek! A hitünk gyökereit a kétely férgel mindig rágják. Amíg élünk mindig rágni fogják. Ha azonban valaki kételkedik abban, vagy bizonytalan amit hallott, akkor egyetlen becsületes megoldás van: meggyőződni róla! Ez igaz, vagy hazugság? Tudjátok a legtöbb igehallgatóval egy életen át az a baj, hogy értelme és találgatása ítélőszéke elé állítja Isten beszédét. Hát vagy úgy van, vagy nincs. Pedig van egy becsületes

megoldás, meggyőződni róla, hogy úgy van, vagy nincs. A pásztorok otthagytak mindent, és elindultak megnézni hogy: Mese-ez amiből ébredünk? Tanuljuk meg ezektől a csodálatos egyszerű emberektől, hogy nem elég az értelmem és a találgatásom ítélőszéke elé állítani Isten beszédeit, mert abból soha nem lesz mozdulás! Soha nem lesz tapasztalat, soha nem lesz élő hit! Ki kell próbálni! Gyertek menjünk el Betlehemig, és nézzük meg, úgy van, vagy nincs. Maradhattak volna a betlehemi mezőn és onnan találgattak volna. Tényleg angyal volt ez, vagy nem? Szerinted? – Szerintem az volt. – Szerintem nem. – Hát maradjunk ennyiben! – Tényleg Isten beszédét mondták? – Szerintem igen. – Szerintem nem. – Hát maradjuk ennyiben! Ehelyett az egyetlen tisztességes, becsületes utat választották. Menjünk el, és nézzük meg! Nagyon egyszerűen hadd fordítsam le: Ha Isten mond valamit, próbáld ki! Ha azt mondja: „Bocsáss meg!” Akkor bocsáss meg! Ha azt mondja hogy: „Kérj bocsánatot!” Kérj bocsánatot! Ha azt mondja hogy: „Valld be amit tettél!” Valld be! Tedd meg! Isten szavának ez a próbája hogy egyszer megteszem amit Isten mond. Vagy marad, hogy az értelmem és a kételyeim ítélőszéke elé állítom Isten beszédét. És aztán hazamegyek Karácsonykor is és azt mondom: De szép történet volt, hát aztán ki tudja hogy is volt ez azokkal az angyalokkal. Soha nem lesz belőle találkozás az Istennel. Ezek a pásztorok úgy találkoztak Jézussal, hogy amit hallottak azért elmentek és megnézték. És az utolsó üzenet így hangzik: Hogy amikor bizonyosságra jutottak ezek a pásztorok, mert látták azt amit előtte hallottak, akkor elhírdették mindenkinek

amiről meggyőződtek. Hírnökök lettek. Más szóval mondom: angeloszok, angyalok! Így lesznek az egyszerű pásztorokból angyalok! Isten hírnökei az emberek között! Hát nem csodálatos? Hogy valaki egy egyszerű emberből Isten hírnöke lehet? Nem kellene neked ilyen embernek lenned? Nem szomjúhozza és éhezi az otthonod, hogy valaki ott Isten hírnöke legyen, angyal? Ki vagyunk erre nézve! Hogy lettek ezek az egyszerű pásztoemberek Isten hírnökeivé? Úgy hogy a hangzavarban tudtak csendben lenni, az alvók között éberek lenni, Isten üzenetét meghallani és annak engedve Jézusig menni! Most itt te is csendben voltál, ha közben éber is voltál, akkor meghallottad az örömhírt: Született néked a Megtartó! És követ lehetsz! Isten angyala! Vajon az leszel? A Karácsony története nem mese! Így van megírva, pontosan így történt, én ezt hiszem, és én ezt hirdettem szent meggyőződéssel. Legyen rajta áldás!
Ámen!

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak:

Kedd 10 óra asszony bibliaóra
Kedd 18 óra férfi bibliaóra - minden
második héten
Szerda 19 óra énekkari próba
Csütörtök 10 óra bibliaóra
Csütörtök 18 óra kisifi bibliaórája
Péntek 18 óra nagyifi bibliaórája
Vasárnap 10 óra felnőtt- és
gyermekistentisztelet, valamint
gyermekmegőrzés

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor